

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและตอบสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
2. เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ
3. เพื่อสร้างมูลค่า (Value Creation) สินค้าและบริการ ส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics)

ผลผลิต

1. รูปแบบและแนวทางปฏิบัติในการใช้เส้นทาง ASEAN Highway ที่เหมาะสมเพื่อสนองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (Regional Economic Integration)
2. ระบบการป้องกันภัยตามด่านชายแดนเส้นทาง ASEAN Highway ที่มีประสิทธิภาพ
3. องค์ความรู้ด้านการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างประเทศแบบครบวงจร
4. ต้นแบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อวางแผนและพัฒนาระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
5. ต้นแบบกระบวนการโลจิสติกส์และการจัดการห่วงโซ่อุปทานในภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
6. ต้นแบบการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมเพื่อเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์
7. รูปแบบการบริหารการขนส่ง (FOB & CFR)
8. ต้นแบบระบบโลจิสติกส์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) ของสินค้านำเข้าที่มีผลกระทบหรือมีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดมลภาวะ เช่น ขยะอุตสาหกรรม

๕. การบริหารจัดการการท่องเที่ยว

กรอบการวิจัย

1. การศึกษาเพื่อยกระดับของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยว เพื่อการเป็นศูนย์กลางภาคบริการ
2. การศึกษาผลกระทบจากการท่องเที่ยวข้ามวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวตลาดหลัก เช่น จีน รัสเซีย อินเดีย ที่มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคม/วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคต
3. การศึกษาเพื่อปรับปรุงและกำหนดแนวทางการบังคับใช้กฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการข้อบังคับ เพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ
4. การศึกษาอุปสงค์ทางการตลาดการท่องเที่ยวของกลุ่มนักท่องเที่ยวคุณภาพ และนักท่องเที่ยวกำลังซื้อสูง เพื่อเตรียมความพร้อมด้านอุปทานทางการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. การศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพทางการท่องเที่ยวในสาขาที่สร้างรายได้สูงให้กับประเทศ เช่น MICE, Medical Tourism, Spa and Wellness, Shopping and Entertainment, Honeymoon and Wedding และ Sport เป็นต้น
6. การศึกษาเพื่อยกระดับเมืองท่องเที่ยวหลักให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล
7. การศึกษาประสิทธิผลของการขยายตัวของนักท่องเที่ยวต้นแบบที่นำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

วัตถุประสงค์

๑. งานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบุคลากรทางการท่องเที่ยวในภาคบริการที่ได้มาตรฐาน และเพื่อขีดความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับสากล

๒. งานวิจัยที่วิเคราะห์ผลกระทบทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม/วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดยืนทางการท่องเที่ยวของชาติในอนาคตให้เกิดความยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓. งานวิจัยที่นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการ ข้อบังคับ เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในประเทศไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานสากล

๔. งานวิจัยที่นำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือวางแผนด้านการตลาดการท่องเที่ยวคุณภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้สูงให้กับประเทศ

๕. งานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาเมืองท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

๖. งานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศ

ขอบเขตและระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยต้องเป็นการวิจัยร่วมสาขาที่เป็นชุดโครงการวิจัย และบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ โดยเน้นวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานผู้ให้ทุน ผู้ใช้ประโยชน์จากงานวิจัย และนักวิจัย รวมทั้งเป็นงานวิจัยที่ต่อยอดและขยายผลจากแผนงานวิจัยมุ่งเป้าด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยว (๑๕ กลุ่มเรื่องเร่งด่วน ปี ๒๕๕๕ และ ๑๑ กลุ่มเรื่องการวิจัยที่มุ่งเป้าตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศ ปี ๒๕๕๖) ซึ่งมีผลกระทบต่อพัฒนาการท่องเที่ยวไทยอย่างชัดเจน

เมืองท่องเที่ยวหลัก

เมืองท่องเที่ยวหลัก ประกอบด้วย ๑) เชียงใหม่ ๒) พระนครศรีอยุธยา ๓) กรุงเทพมหานคร ๔) พัทยา ๕) หัวหิน ชะอำ ๖) สมุย ๗) พังงา ๘) ภูเก็ต ๙) กระบี่ ๑๐) หาดใหญ่ ๑๑) อุตรธานี ๑๒) ขอนแก่น ๑๓) อุบลราชธานี ๑๔) โคราช ๑๕) กาญจนบุรี ๑๖) พิษณุโลก และ ๑๗) สุโขทัย

ผลผลิต

๑. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย อย่างน้อย ๔ เรื่อง

๒. รูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในสาขาที่สร้างรายได้สูงให้กับประเทศ อย่างน้อย ๕ เรื่อง

๓. แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในเมืองท่องเที่ยวหลัก อย่างน้อย ๕ เรื่อง

๖. การแพทย์และสาธารณสุข

ปัจจุบันด้วยสภาพเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อระบบสาธารณสุขของประเทศ เห็นได้จากสาเหตุการเสียชีวิตของคนไทยในช่วง ๕๐ ปีที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงจากการเสียชีวิตของทารก และจากโรคระบาดติดต่อ เปลี่ยนมาเป็นโรคที่เกิดจากพฤติกรรมเสี่ยงในการใช้ชีวิต เช่น โรคหัวใจ เบาหวาน มะเร็ง และโรคในกลุ่มโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (Chronic non-communicable diseases) อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่อัตราการเสียชีวิตของผู้ป่วยในกลุ่มนี้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ด้วยเหตุนี้ เครือข่ายองค์การบริหารงานวิจัยแห่งชาติ (คอบช.) เล็งเห็นว่า การแก้ปัญหาสาธารณสุขอย่างยั่งยืน และเหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมในปัจจุบัน จึงควรมุ่งเน้นไปที่การจัดการโรคไม่ติดต่ออย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดนมุ่งเน้นที่การแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสี่ยง การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย ซึ่งที่ผ่านมาในต่างประเทศได้มีการทำแนวทางหรือคู่มือเพื่อป้องกันรักษาโรค ซึ่งในบางครั้งอาจมีความไม่เหมาะสมกับประชากรไทย จึงควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกระบวนการรักษาจากต่างประเทศให้เหมาะสมกับประชากรไทยลดต้นทุนการตรวจ และการดูแล ส่งเสริมประสิทธิภาพ